

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Tdo/67/2014
Identifikačné číslo spisu: 5111011067
Dátum vydania rozhodnutia: 04.03.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:5111011067.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Reného Štepánika v trestnej veci proti obvinenému L. Y. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 11. februára 2014, sp. zn. 1To 1/2014 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. marca 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného L. Y. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina z 26. septembra 2013, sp. zn. 29T 89/2011 bol obvinený L. Y. uznaný vinným pod bodom 1/ zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a pod bodom 2/ zo spáchania zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a zo spáchania prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák., ktorých trestných činov sa mal dopustiť tak, že

1/ v presne nezistenej dobe od 01.01.2011 do 09.02.2011 v byte č. XX na druhom poschodí bytového domu na J. ul. č. XX v Y. prechovával sušené častice rastlín rodu konope, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke dňa 09.02.2011 a skúmaním KEÚ PZ Slovenská Ľupča bolo zistené, že zaistená konopa o množstve 6,478 g obsahuje kanabinol, kanabidiol a THC v koncentrácii od 8 do 13,6 % hmotnostných, čo predstavuje najmenej 21 obvykle jednorázových dávok, pričom rastliny rodu konopa sú uvedené v I. skupine omamných látok a THC v I. skupine psychotropných látok uvedených v zozname, ktorý je prílohou zákona č. 13/2004 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 139/98 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení zákona č. 260/99 Z.z.

2/ v presne nezistenej dobe od 01.01.2011 do 09.02.2011 v byte č. XX na druhom poschodí bytového domu na J. ul. č. XX v Y. prechovával samonabíjaciu pištoľ československej výroby zn. ČZ vzor 82

kalibru 9 mm Makarov, v.č. XXXXXX a samonabíjacíu pištoľ zn. Glock 19 kalibru 9 mm Luger v.č. C., ktoré zbrane mu boli zaistené v priebehu domovej prehliadky dňa 09.02.2011, tieto prechovával napriek tomu, že nie je držiteľom zbrojného preukazu a tieto zbrane podliehajú povoľovaciemu konaniu a evidencnej povinnosti v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z., taktiež mu bolo zaistených 9 ks pištoľových nábojov so stredovým zápalom kalibru 9 mm Luger, ktoré sú v zmysle § 2 ods. 1 písm. g) a prílohy č. 6, ods. D písm. a) zák. č. 190/2003 Zb. strelivom a nábojom vhodným na použitie do zbraní kategórie B.

Okresný súd za to uložil obvinenému podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku obvinený podal odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom z 11. februára 2014 sp. zn. 1 To 1/2014 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 29T 89/2011 z 26. septembra 2013 vo výroku o vine v bode 1/, týkajúceho sa zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a v celom výroku o treste a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného uznal za vinného zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenej dobe od 1. 1. 2011 do 9. 2. 2011 v byte č. XX, na druhom poschodí bytového domu na J. ul. č. XX v Y. prechovával sušené častice rastlín rodu konope, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke dňa 9. 2. 2011, a skúmaním KEÚ PZ Slovenská Ľupča bolo zistené, že zaistená konopa o množstve 6,478 g obsahuje kanabínol, kanabidiol a THC v koncentrácii od 8 do 13,6 % hmotnostných, čo predstavuje najmenej 12 obvykle jednorázových dávok, pričom rastliny rodu konopa sú uvedené v I. skupine omamných látok a THC v I. skupine psychotropných látok uvedených v zozname, ktorý je prílohou zákona č. 13/2004 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 139/98 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení zákona č. 260/99 Z. z.

Za tento skutok, ako aj za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák., bol obvinenému podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, § 41 ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri a pol roka so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia /podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák./.

Proti rozsudku krajského súdu podal obvinený prostredníctvom obhajcu dovolanie. Z písomného odôvodnenia vyplýva, že uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania obvinený vyjadril názor, že prvostupňový súd sa pri hodnotení vykonaných dôkazov nedostatočne vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú podstatný vplyv na rozhodnutie o jeho vine. Konštatoval, že po objektívnom vyhodnotení dôkazov, ktoré boli v tejto veci vykonané v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, je zrejmé, že existujú dôvodné pochybnosti o ustálenom skutkovom stave. Súd prvého stupňa ho uznal vinným len na základe jediného priameho dôkazu, a to svedeckej výpovede jeho bývalej družky A. A., ktorej dôveryhodnosť mala byť preukázaná nepriamym dôkazom - svedeckou výpoveďou svedkyne W. K.. Orgány činné v trestnom konaní nevyhodnocovali vykonané dôkazy objektívne a akceptovali len dôkazy svedčiace v jeho neprospech. Na druhej strane jeho výpoveď, výpoveď svedka A. Y. a znalecké posudky, ktoré svedčia v jeho prospech, dôsledne vyhodnotené neboli.

Obvinený prezentoval názor, že medzi závermi znaleckých posudkov, ktorých predmetom bolo skúmanie biologických stôp a zbraní a výpoveďou svedkyne A. A. existujú rozpory. Menovaná

svedkyňa bola pri podaní trestného oznámenia a aj počas súdneho konania pod vplyvom svojho otca, s ktorým mal v minulosti konflikt. Svedkyňa je osobou emočne nestabilnou, jej výpoveď je rozporná a nepravdivá.

Metodikú výpočtu obvyklej jednorazovej dávky marihuany, ktorú použil odvolací súd, považuje za objektívnejšiu ako metodicu výpočtu použitú orgánmi prípravného konania /KEÚ/. Avšak aj táto metóda, vychádzajúca výlučne z „hmotnostnej metodiky“, nie je ním akceptovateľná, keďže dostatočne nezohľadňuje nároky na individuálnu dávku konkrétneho konzumenta drogy. Preto bez zohľadnenia osoby a návykov daného konzumenta nie je možné objektívne určiť obvyklú jednorazovú dávku. V tomto smere, podľa názoru dovolateľa, nebol dostatočne zistený skutkový stav.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ napadnutého rozsudku, obvinený dôvodil, že mu taktiež nebola jednoznačne preukázaná vina a ani vo vzťahu k tomuto skutku nebol dostatočne zistený skutkový stav veci. Aj tu opakovane prezentoval názor, že medzi znaleckými závermi a výpoveďami svedkýň A. A. a W. K. existujú rozpory. Za nesprávny považuje postup súdu prvého stupňa, ktorý pri protokolácii na hlavnom pojednávaní len odkazoval na jednotlivé svedecké výpovede z prípravného konania a nezaznamenával ich celý obsah. Následne potom nebolo možné zabezpečiť objektivitu posudzovania takto vykonaných dôkazov zo strany odvolacieho súdu.

S poukazom na uvedené dôvody obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach §§ 2 ods. 10 Tr. por., 322 ods. 3 Tr. por., 135 Tr. zák., 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., § 294 ods. 1 Tr. zák. a § 294 ods. 2 Tr. zák. v jeho neprospech a aby napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline ako aj rozsudok Okresného súdu Žilina zrušil a prikázal prvostupňovému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného L. Y. podala písomné vyjadrenie prokurátorka Okresnej prokuratúry Žilina, v ktorom prezentovala názor, že krajský ako aj okresný súd postupovali správne a v súlade so zákonom. Pokiaľ obvinený namietal výpočet obvyklej jednorazovej dávky drogy, ustanovenie § 135 Tr. zák. sa vzťahuje k § 171 Tr. zák., teda k prechovávaniu drogy pre vlastnú potrebu a aj po prehodnotení množstva dávok odvolacím súdom konanie obvineného zakladalo zločin podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. Z tohto hľadiska považuje prokurátorka argumentáciu obvineného ku skutku pod bodom 1/ napadnutého rozsudku za irelevantnú.

Vo vzťahu k dovolacej námietke obvineného ku skutku v bode 2/ rozsudku uviedla, že z odôvodnenia dovolania nevyplýva námietka nesprávnej právnej kvalifikácie ani námietka nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia. Obvinený namieta len spôsob protokolácie výpovedí svedkov a nedostatočne zistený skutkový stav, čo však ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nepripúšťa. Z uvedených dôvodov podľa názoru prokurátorky, dôvody dovolania u obvineného L. Y. dané nie sú.

Najvyšší súd ako súd dovolací /§ 377 Tr. por./ predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Žiline ako odvolacieho súdu. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie, ktoré podal obvinený prostredníctvom obhajcu, bolo podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde Žilina, t.j. v mieste príslušnom podľa § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napadané tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytykajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Obvinený vo svojom dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací konštatuje, že skutky, pre ktoré bol obvinený L. Y. uznaný za vinného tak, ako ich ustálil okresný i krajský súd, vykazujú zákonné znaky zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. /v bode 1/ a pri skutku pod bodom 2/ napĺňajú pojmové znaky zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a prečinu nedovoleného ozbrojovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák.

Pretože dovolanie možno podať len z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., bolo potrebné posúdiť otázku, či uplatnený dovolací dôvod možno považovať za dôvod uvedený v citovanom ustanovení zákona, ktorého existencia je zároveň podmienkou vykonania prieskumu napadnutého rozhodnutia dovolacím súdom.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je daný v prípadoch, kedy rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Ako však z odôvodnenia dovolania vyplýva, tento dôvod dovolateľ vidí v nevykonaní všetkých potrebných dôkazov a v nesprávnom hodnotení vykonaných dôkazov, a teda, podľa jeho názoru nebola vina náležite preukázaná. Sústredil sa pri tom predovšetkým na obsah niektorých vo veci vykonaných dôkazov, najmä znalecké posudky a výpovede svedkyne A. A., resp. svedkyne W. K.. Námietky smerujú proti hodnoteniu dôkazov v rámci skutkových zistení súdu a k popisu týchto skutkových zistení v odôvodnení rozsudku, pričom sa v tejto súvislosti domáha zrušenia rozsudku a odvolaciemu súdu vytýka, že tak neurobil. Obvinený nevytýka konkrétne pochybenie v právnom posúdení skutkov, teda nesprávnu právnu kvalifikáciu už stabilizovaného skutkového základu, alebo inak chybné hmotnoprávne posúdenie veci, ale presadzuje odlišné hodnotenie dôkazov, než ku ktorému dospeli súdy oboch stupňov pri zisťovaní skutkového stavu. Domáha sa teda cestou dovolania neprípustného preskúmania skutkových zistení.

V tejto súvislosti je treba pripomenúť, že prípady na ktoré dopadá ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., je nutné dôsledne odlišovať od prípadov, kedy je rozhodnutie založené na nesprávnom skutkovom zistení. Zákon tak v citovanom ustanovení jednoznačne vymedzuje predmetný dovolací dôvod ako dôvod hmotnoprávny. To znamená, že dovolací súd je povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého stupňa, resp. odvolacieho súdu a v nadväznosti na tento skutkový stav hodnotiť správnosť hmotnoprávneho posúdenia.

Podľa názoru najvyššieho súdu musí dovolateľ na jednej strane v súlade s ustanovením § 374 ods. 2 Tr. por. v dovolaní formálne odkázať na zákonné ustanovenie § 371 ods. 1 písm. a/ až n/ Tr. por., pričom na druhej strane musí obsah konkrétne uplatnených dovolacích dôvodov zodpovedať dôvodom predpokladaným v príslušnom ustanovení zákona. V opačnom prípade nemožno dôvodiť, že sa dovolanie opiera o dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. V posudzovanom prípade použité námietky dovolateľa uplatnenému dovolaciemu dôvodu nezodpovedajú a nemožno mať za to, že je dovolanie podané z dôvodov zodpovedajúcich ustanoveniu § 371 Tr. por.

Odhliadnuc od skutočnosti, že obvinený namietal v dovolaní skutkové okolnosti a spôsob vyhodnotenia vo veci vykonaných dôkazov, treba zdôrazniť, že krajský súd sa dôsledne zaoberal obvineným namietanou metodikou výpočtu obvyklej jednorazovej dávky drogy, keď vychádzal z hmotnosti zaistenej marihuany a nie z koncentrácie účinnej látky - tetrahydrokanabinolu /THC/. Uviedol, z akých dôvodov považuje túto metodiku za objektívnejšiu a tiež z akého dôvodu nepoužil metodiku založenú na zisťovaní stupňa závislosti konzumenta drogy.

Z obsahu relevantných častí trestného spisu vyplýva, že aj všetky ďalšie dôkazy v kontexte priebehu celého trestného konania /vrátane konania pred súdom/ boli vykonané v súlade so zákonom. Z

uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného L. Y., nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.